

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

117. Fons: Ex Apuleio, in Metam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Paulum ab imo præacuta, dimensa ad altitudinem fluminis, interuersio pedum duorum inter se iungebat. Hæc cum machinationibus immisla in flumine defixerat, fistulæque adegerat, non sublicet modo directa ad perpendiculum, sed prona, ac fastigiata, ut secundum naturam fluminis procumberent. His item contraria duo ad eundem modum iuncta: interuersio pedum quadragenum ab inferiore parte, contra vim atque impetum fluminis conuicta statuebat: hæc utraque bipedalibus trabibus immisla, quantum eorum tigonorum iunctura distabat, binis utrumque fistulis ab extrema parte distinebantur. Quibus disclusis, atque in contrariam partem reuiaeatis, tanta erat operis firmitudo, atque ea rerum natura, ut, quo maior vis aquæ le incitauisset, hæc arctius illigata tenerentur. Hæc directa materia iniecta contexebantur, ac longuissimis, craticulæque consernebantur, ac nihilo seculis sublīca ad inferiorem partem fluminis obliquæ adgebantur, quæ, pro pariete subiectæ, & cum omni opere coniunctæ, vim fluminis exciperent: & alia item supra pontem mediocri spatio; ut si arborum trunci, sive naues, deiciendi operis causa, essent à barbaris missæ, his defensoribus earum rerum vis minueretur, ne ponti nocerent.

F O N S.

Ex Apuleio, in Metam.

Descriptio CXVII.

Namque ibi saxum immani magnitudine procerū, & inaccessa salebritate lubricum, medijs de faucibus lapidis, fontes horridos evomebat: qui statim proni foraminis lacinij editi, perque proclive delapsi, & angusti canalis execto contesti trahite, proximam convallem latenter incidebant, dextera, laevaque cotibus cauatis perserpunt, & longa colla portecti sœni Dracones, inconniuæ vigilia luminibus addictis, & in perpetuam lucem populis excubantibus.

CLITVM NVS

fons.

Plinius, lib. 8. epist. 8.

Descriptio CXVIII.

VIdistine aliquando Clitumnum fontem? nondum: (& puro nondum, alioqui narrates mihi) vide quem: ego (pœnit tarditatis proxime vidi.

Modicus collis assurgit, antiqua cupressu, numerosus, & opacus: hunc subter fons exit, & exprimitur pluribus venis, sed imparibus, eluctatusque facit gurgitem, quirlato gremio patescit purus, ac vitreus, ut numerate iactas stirpes, & relucentes calculos possit. Inde, non loci deuexit, sed ipsa sui copia, & quasi pondere impellitur. Fons adhuc, & iam amplissimum flumen, atque etiam nauium patiens, quas obuias quoque, & contrario nisu in aduersitatem transmittit, & perficit: adeò validus, ut illa, quæ properat ipse, tanquam per planum solum, remis non adiuuetur.

Iucundum utrumque, per iocum, & ludum fluitantibus, ut flexerint cursum, laborem otio, otium labore variare, tipæ fraxino multa, multa populo vestiuntur; quas amnis perspicuus, velut mersas viridi imagine minuerat.

Rigor aquæ certauerit niuibus, nec color cedit, adiacet templum priscum, & religiosum. Stat Clitumnus ipse amictus, inductusque praetexta: præsens numen, atque etiam fatidicum indicant sortes. Sparsa sunt circa facilla complura, totidemque Dei simulachra, sua cuique veneratio suum nomen: quibusdam vero etiam fontes: nam præter illum, quasi parentem cæterorum, sunt minores capite discreti, sed flumini miscentur, quod ponte transmittitur: is terminus sacri, profanique. In superiori parte nauigare tantum, infra etiam natare concessum: Balineum, Hispellates, quibus illum locum Dius Augustus dono dedit, publicè præbent, & hospitium: nec desunt villa, quæ sequente fluminis amoenitatem margini insitunt, in summa nihil erit, ex quo non capias voluptatem.

Notæ in Clitumnum fontem.

Vide, quem ego proximè vidi.
Notæ sue hypotyposes: in phasianis iudicioribus, que rem caseroqui absentem, legentium pondere subiecta oculis.

Modicus collis, &c. Fontem in arborum ramis expatatum significat: quod ranteperè Aalinus,